

טור' בראשי יצחק
466132

בן פרחה ומשה

נולד ב- טי ניסן תש"ג 13.4.1943

התגייס לצה"ל במאי 1961

שרת בגדוד הבוקעים הראשון (51)

נפל ב- י"ח אדר תשכ"ג 14.3.1963

בעת מילוי תפקידו.

בראשי יצחק,

בן משה ופרחה. נולד ביום ט' בניסן תש"ג, 13.4.1943,
בירושלים.

זמן מועט לאחר מכן, עם המגמה ההתיישבותית שבמדינה,
עברה כל המשפחה לגור בכפר אוריה, בה גדל וחונך הילד
בצל מלחמת הקוממיות, אך משם הועברו כולם לנתניה. סיים
את לימודיו בבית הספר היסודי הדתי "סיני" שבנתניה ואז
עבר לבית הספר התיכון "חרב לאת" אשר ליד כפר הרא"ה,
מוסד לתורה ולמקצוע. עבד כמסגר. רצונו העז לעזור לזולת
התבלט בו מילדותו ובמסירות רבה דאג לביתו והיה מחפש
עבודה שתספק את צרכי המשפחה בדחקה. גויס לצה"ל

במאי 1961.

נפל בשעת מילוי תפקידו ביום י"ח באדר תשכ"ג, 14.3.1963,
סמוך לשחרורו, והובא למנוחת עולמים בבית הקברות
הצבאי בנתניה.

"יהי זכרו ברוך"

אימון ושיגרה בתקופת השנים בה שרת יצחק ז"ל

בתקופת השנים בה שירת יצחק (63-61) פיקד על חטיבת המה"ט מרדכי (מוטה) גור. הייתה זו תקופה רגועה יחסית, במיוחד בגבול הישראלי מצרי, וחטיבת גולני, כחלק מצה"ל כולו, התפנתה אף היא לפעילות ממושכת, שגרתית וחשובה של בניית הכוח, אימונים, הצטיידות והתארגנות, טיפוח המשמעת המורל וגאווה היחידה, תוך טיפול מיוחד בחייל הבודד, במחלקה בפלוגה ובנדוד. לוחמי החטיבה חילקו את זמנם בדרך כלל בין תקופות אימונים קצרות (אימון קיץ ואימון חורף) ותעסוקה מבצעית ממושכת לאורך גבולות "הקו הירוק". יחידות החטיבה היו מפוזרות בכל רחבי הארץ, מגבול הצפון והגבול הישראלי סורי, עד הגבול הירדני ("פרוזדור ירושלים" ומובלעת הר הצופים) – ועד גבול רצועת עזה והנגב הדרומי. יחד עם זאת הקפידה ישראל על המדיניות הביטחונית גבוהה שמטרתה שימור הישגי מבצע קדש. המדיניות כללה פיתוח מתמיד וקיום כושר הרתעה והכרעה ומאבק יום יומי על שמירת הריבונות הישראלית לאורך גבולות שביתת הנשק (במיוחד לאורך הגבול הישראלי-סורי). הסורים התבצרו היטב לאורך קו הגבול, 77 קילומטר אורכו, בנו מערכת מוצבים קדמיים ועורפיים, סללו דרכי פטרולים והחזיקו לאורך הקו הירוק 15 אלף חיילים וכן כלי נשק רבים. הם ניצלו את יתרונם בעוצמת האש ובשליטה המופוגרפית, שהקנתה להם רמת הגולן, והפניו ישובים ישראלים באש ארטילרית וכן צלפו באש מקלעים. לוחמי חטיבת גולני עם כוחות נוספים של פיקוד צפון הגיבו במאמץ רצוף של פעילות מבצעית, סיורים, תצפיות, ומארבים, סיוע לשמירה בישובים ואבטחה צמודה של הקלאיים. גולת הכותרת של פעילות הביטחון השוטף בעשור של שנות השישים היו פעולות הגמול "תואפיק ונוקייב" ו"המאבק על המים" כנגד מזימת הסורים להטות את מי הירדן.

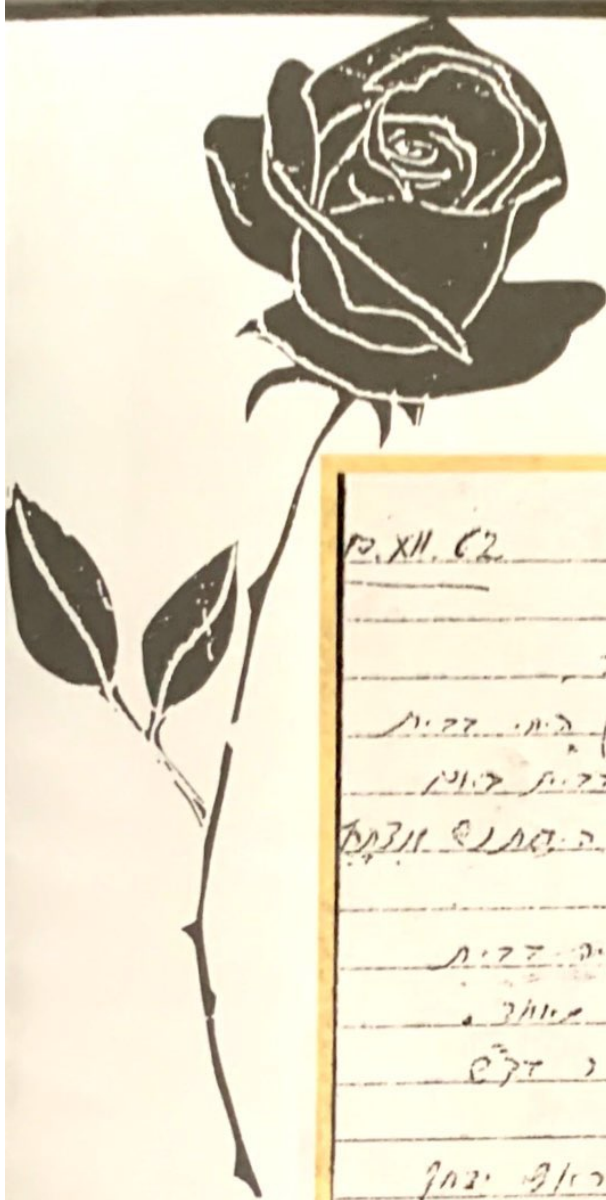
כינוי ואחיו האבוב

קורות מיו של אבי וביקר

לעולם לא נפגש לפעם אחת באסון בקרה או וכו' וכו'
 פוזר את נפשו במעשי האזנים עד כמה שבוא היה
 את האבוב יזכר לא היה אצתי שקדש עמנו משהו הוא
 שיהי הוא אהב לעזור לכל אחד וכולם אהבו אותו
 ויחוב קרובים עם זיו המומים מכל מה שקרה קשה
 לבני האמין שלא יוסיפו זיו זראותו הוא השמיר
 אתיו הרבה מצבות זהב אם כל החומות קילח
 וזכו הרבה שילולים וכשגמר הצדו נהנה ואת
 בעת כל מספר את כל זה עשה דשיות במחלות
 של החופש כי מאז אהב דת מפורד הוא חסד
 כל ברואה בניו לעזרו לבורים עד כפי-כך
 שהוא ביקש שקוד חופש את המצב של בור
 קשה ולא לעזור את הכל שקוד מעד לבורים
 ואתר כך מצב למתנה כל זה המרחש שקוד לפני
 במקרה וכשגמר חישוב טובו לפזית שנשאלו לו כך
 אנקיה חובשים וכששתתדר מכלא יזכור
 דוקצני שרכש דד'ס תכונ דתור מספר חשבנו
 לעשות לו מסיבת שיחורור יתב עם הפר-מצוה
 על אחיו הקטן אדם לא כינו לעק

יזכור באזנות היה ילד ממושמע כיבב את אביו ואינו
 מצד לאמא במשק הבית ולאכא פאיר מאב אהב
 לעתים פרטים ועצים ליד הבית הוא כלל לא רצה
 להתבאר תמיד עשא מה לעשות אם צד בבית או ביום
 אצו כמין שלוש דד'ס תכונ מציא איצו צדק כפי'
 אכסות את הוצאות הנסעות סידר לקהל צמי כים
 הוא צאצא אבך בהמות עצמו ולא נתן לבורים
 שיצאו לו אלה להבך.

וְהָיָה לְךָ לְשֵׁם אֵל עֲשֵׂה-בְּאֲזְנוֹן שְׂרָאִי אֹתוֹ וְ
כִּיבֵה אִמֵּךְ כַּמֵּה בְּזוֹת לִכְנֵי בְּאֲזוֹן כּוֹנֵן בֵּית עַד
מִצֵּה דוֹם עֲלֵיךְ חִיבֵר אֵת בְּכֹנֵיךְ מִתְקַח וְשָׂבוּ טַלֵּם
לְאֵלֶיךָ בְּמֵצַע תְּקִלּוֹת וּבְכֹל הַיָּה שִׁמַּח בְּאֵפֶךָ הַתְּרַחֵ
אֵל בֵּית דְּבִיר מִן חִיבֵה אוֹ דָבָר שֶׁעִדָּה // וְשֵׁלֵךְ
הָאֵל אֵל אֵת אִמֵּךְ לְחִסּוֹן אוֹ נִיֵּה וְאֵל בְּאֵפֶךָ אֵת אִבּוֹךָ
לְשִׁכָּה יִיקָרֵט מִמֶּנּוּ לְפִיֵּךְ אֵל כּוֹנֵן אִמֵּךְ שֶׁאֵי אִבִּיךָ
בֵּית לֵא וְשִׁפִּיר לְפָנֶיךָ בְּחִיבֵה כְּתָם דְּקוֹרֵךְ יֵשׁ לְפָנֶיךָ
אִיזוֹנִים וְלִכְנֵי עֲלֵיךְ לְשׁוֹד עֵינֶיךָ לֵאֵל הַיָּה הַיָּה
נְכֹדֵנוּ מִמֶּנּוּ בְּאֵת הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה
הַיָּה אוֹ כְּרֵטֶה שִׁינֵה אוֹ יוֹשֵׁל לְשֵׁם הַיָּה לְעַד
לְאֵמֶךְ אֵת כִּיבֵה טַעַר אֹתֶךָ וְיֵאֵר אֹתוֹ וְכֹדֵר לְהַיָּה לְפָנֶיךָ
כּוֹנֵן עֵינֶיךָ כּוֹנֵן לְפָנֶיךָ אֲחֹרֶךְ וְאִמֵּךְ אֵל בְּאֵפֶךָ אֵת
אִבּוֹךָ לְשִׁכָּה וְאֵל נִאֲרֵנוּ לֵא טַעַר הַיָּה הַיָּה הַיָּה
וְיִתְרֵךְ לֵא כּוֹנֵן לְרֵאֵת אֹתוֹ לְעוֹלָמִים
לְפָנֶיךָ אֵת הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה
לְפָנֶיךָ אֵת הַיָּה אִבּוֹךְ עַד עַל עֵינֶיךָ וְכֹדֵר וְיֵאֵר
הַיָּה לְפָנֶיךָ הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה הַיָּה
וְכֹדֵר וְכֹדֵר כֵּן אֵת שֶׁעִדָּה וְכֹדֵר עֲלֵיךְ לְפָנֶיךָ

מכתבים שבתך.

צ.ח.א.כ

אב:
 הורי היקרים שלום רב
 אהא, רק אתחול (ביום ראשון) בייתי בבית
 ואחתי לכת שאני אהיה בבית ביום
 רביעי, אך לצערי האלצה השתוה ונצטרך
 להישאר עוד שבועיים.
 אני מקווה שבוע שבועיים אהיה בבית
 ולכן אל דאגה אין שום דבר מיוחד.
 ובה אסייך את מכתבי הקצר בד"ש
 לכל המשפחה.
 אמת: דרור יצחק

לכבוד:

הורי היקרים שלום רב,

אהא, רק אתחול (ביום ראשון) בייתי בבית
 ואחתי לכת שאני אהיה בבית ביום
 רביעי, אך לצערי האלצה השתוה ונצטרך
 להישאר עוד שבועיים.
 אני מקווה שבוע שבועיים אהיה בבית
 ולכן אל דאגה אין שום דבר מיוחד.
 ובה אסייך את מכתבי הקצר בד"ש
 לכל המשפחה.
 אמת: דרור יצחק.

לכבוד הורי היקרים שלום רב.
ראשית מכתבי זה אני שואל לשלומכם ולשלום
המשפחה.

אם תשארו לשלומי ב"ה אני בקו הבריאות
ולא חסר לי מאומה אלא לראות את
פניכם היקרים.

אבא לפני שבועיים בערך שלחתי מכתב
הביתה אני מקווה שבה הגיע, אבל אינני
מבין מדוע לא שלחתם לי מכתב תשובה.
יכול להיות ששלחתם בכל אופן עוד לא
קבלתי שום מכתב ממכם.

אבא במכתב הקודם שלחתי בו הפכרתי
שתיגעו לקבל את הכסף של יומיים שבועה
שעבדתי באוליגה, אם עדין לא נגשתם אל
תיגעו לפני שבה היה מאוחר.

יש סיכויים שאני אקבל חופשה בעוד
שבועיים (רגילה) כך שאין מה לדאוג
ובה אסיים את מכתבי הקצר בד"ש
לבורים, לאחים, ליחידות ויהודה.

אמני יצחק הראשי

לבו הורי היקרים שלום רב
ראשית מכתבי זה אני שואל לשלומכם ולשלום
המשפחה.

אם תשארו לשלומי ב"ה אני בקו הבריאות
ולא חסר לי מאומה אלא לראות את
פניכם היקרים.

אבא לפני שבועיים בערך שלחתי מכתב
הביתה אני מקווה שבה הגיע, אבל אינני
מבין מדוע לא שלחתם לי מכתב תשובה.
יכול להיות ששלחתם בכל אופן עוד לא
קבלתי שום מכתב ממכם.

אבא במכתב הקודם שלחתי בו הפכרתי
שתיגעו לקבל את הכסף של יומיים שבועה
שעבדתי באוליגה, אם עדין לא נגשתם אל
תיגעו לפני שבה היה מאוחר.

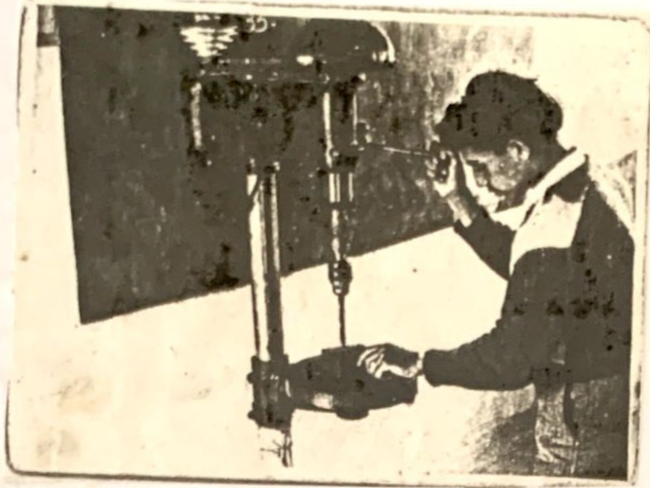
יש סיכויים שאני אקבל חופשה בעוד
שבועיים (רגילה) כך שאין מה לדאוג

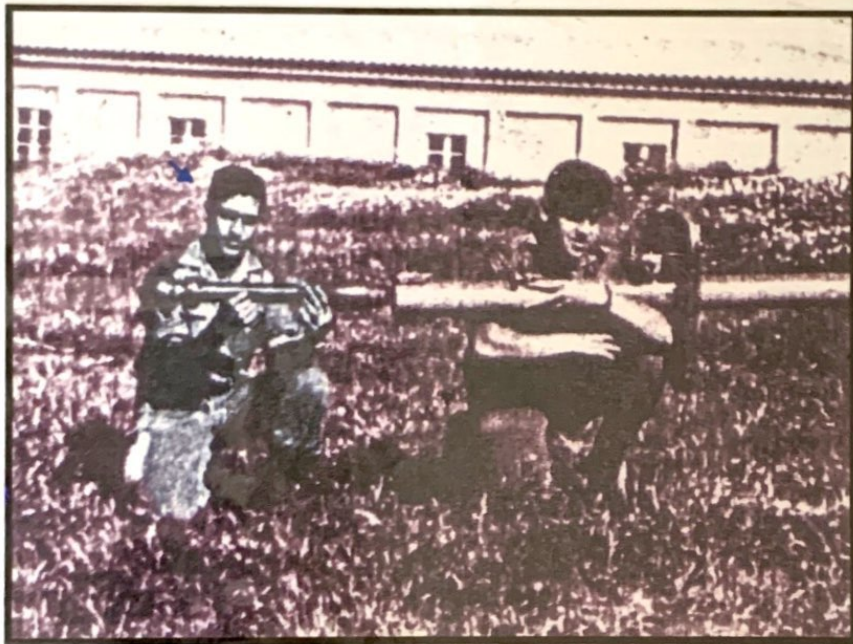
ובה אסיים את מכתבי הקצר בד"ש
לבורים, לאחים, ליחידות ויהודה.

אמני יצחק הראשי

תמונות ממהלך חייו של יצחק ז"ל

כבו פרח הנושא אל השמש צמח- בהוסיטך ידך אל כל היפה.
כבו פרח המעמיק שורשיו- פרסת רסת ללכוד האמת.
כבו פרח נקטפו חייך בדומיה, אולי זעקת... אולי גם הפרחים זועקים?

ירושלים, כ"י טבת תשל"ו
24 דצמבר 1975

חברים לנשק מספרים על

יצחק בראשי ז"ל

לפני זמן מה שיכל הגדוד את אחד מחייליו הטובים, את יצחק בראשי ז"ל.
חבריו לנשק העלו בכתב קווים לדמותו אשר לא תשכח. לא נפרסם את כל אשר
בכתב אלא נסתפק במספר קטעים בלבד.

חברו גוסטב מספר:

הכרתי את יצחק עם כניסתי למחלקה בתפקיד רובאי, רבות צפיתי מיצחק על שום היותו
לוחם ותיק ממני במחלקה הרובאית. מהיותי עולה הדש שרק שנה מלאה לי אז בארץ
וידיעותי בעברית קלושות היו, ראיתי בו את החבר שבעזרתו אוכלי לסגל לעצמי את
המשפטים המגוונים של השפנה, אכן הודות למסירותו ולטוב ליבו עשיתי צעדים קדימה
בעברית.

בשיחותינו המשותפות ראיתי שהוא מגלה התעניינות בשפות הצרפתית והאנגלית,
התחלתי איפוא להכתיב לו את כללי השפה הצרפתית ובמהירות התחיל לשוחח עמי במשפטים
הקצרים שהספיק ללמוד. הכרתיו באמונים המשותפים בהם הצטיין בקליעה ובשאר שטחי
הלחימה, למרות כל זאת הגאווה רחוקה היתה ממנו כברת דרך ולשאיפותיו להתקדמות
ולהשתפרות בתלונתה תמיד מידת הענוה. לכן לכולנו הוא סימל את הדמות של החייל
המעולה מבחינה פיסית ומורלית.
בשדה ישנו תמיד יחד באהל הסיירים הגמד שהקימונו לנו עם כל כללי הטקט כיאה להיל
ותיק ומנוסה.

בשעת אמונים שמש לי מורה דרך ובעזרתו התגברתי על כל הקשיים והמכשולים. כאשר
הגיעתני הידיעה על המקרה, אצתי כמטורף למקום האטון, כמוני גם חברי למחלקה
כאשר בלבנו פועמים שברי התקווה לראותו שוב בשורותנו.
אולם לשוא, יצחק ידידנו הנאמן נלקח מאיתנו בלא עת. לעולם לא נשכחנו, דמותו
תלויה לנו מנגד ותלויה אותנו בבסיס, בשדה האימונים ובקרב.

חברו יתום מספר:

מאז שהיכרתי את יצחק ז"ל התחלנו להיות חברים טובים. כל מה שביקשתי ממנו קבלתי. אף פעם
לא סירב לי.

פעם אחת מפקדי נתנו לי עונש שמירה, סירבתי לבצעו ויצחק התנדב למלאו במקומי, ראווה
המפקדים כי טוב לב הוא לחבריו וביטלו לי את העונש.

חברו מוזס מספר:

יחד עם יצחק ז"ל סיימתי קורס חבלה. יצחק ביקש לעבור להיות חבלן בפלוגה אחרת, ה"מ דיבר אותו שישאר בפלוגה. כי חסרים חיילים טובים בפלוגה והוא הסכים להשאר איתו.

חברו מגיני מספר:

את יצחק ז"ל הכרתי מאז התגייסנו יחד לצבא. היום הראשון לבואי לגדוד הוא עזר לי להכיר את החגור ולהעביר את הציוד מהאפסנאות למחלקה. בגדוד עברנו תקופות קטרות ואימונים קשים ויצחק מעולם לא התאונן, זכור לי מקרה אחד שבו היה עלינו לחצות נהר כמזג אויר חורפי. יצחק היה הראשון שהתנדב לחצות את הנהר יש לי לספר דברים רבים עליו אבל אקצר בזאת שאומר שצה"ל איבד חייל, חייל רובאי במלוא המוכן. ושהוריו שיכלו בן יקר שיש להתגאות בו.

חברו אלגרבל מספר:

היכרתי כחייל המסור ביותר לכ תפקיד שהוטל עליו, משהוטל עליו תפקיד היו מפקדיו סמוכים ובטוחים שהוא יבצע זאת מתוך כנות והתלהבות. כשנצרכתי למשהו ניגשתי אליו והוא נתן לי מה שבקשתי. זוכר אני שבאחד מהתרגילים הקשים הוא תמך בחבריו למחלקה והיה עוזר להם לשאת את הגורם ונשקם. יצוק היה אדם נוח, אדם חביב, חייל המצטיין ביותר במחלקתינו.

חברו גרסמן מספר:

יצחק ז"ל היה אחד מחברי הטובים ביותר. ככל האימונים היינו ביחד. יצחק היה עקשן מאוד, כל מה שהוא חשב לנכון זה צריך היה להתבצע. ועוד דבר חשוב זה שהוא היה עוזר תמיד לכל.

חבר נוטף מספר:

יצחק ז"ל היה בחור טוב מכל הבחינות, בחור נדיב לב, בחור שאהב לעזור לכל חבריו הן באימונים והן בתעסוקה אחרת. כאשר היינו יוצאים לחופשה תמיד התנדב לשמור על הציוד של כל המחלקה.

צבא הגנה לישראל

51 717A

22 במרץ 1963

19 תשרי 1963

אשראי

הואש למה

אנני יקרא את

העניין

אני

העניין - אהבה מקומית

הנהגה זו היא כפולה וזאת היא הסיבה לכך

שהיא נקראת "אהבה מקומית" והיא נקראת

כך משום שהיא נקראת "אהבה מקומית"

והיא נקראת "אהבה מקומית" משום שהיא

נקראת "אהבה מקומית" משום שהיא נקראת

"אהבה מקומית"

והיא נקראת "אהבה מקומית" משום שהיא

נקראת "אהבה מקומית" משום שהיא נקראת

"אהבה מקומית"

והיא נקראת "אהבה מקומית" משום שהיא

נקראת "אהבה מקומית"

אשראי
הואש למה
אנני יקרא את
העניין